

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ชั้นของจิตของธรรม

เมื่อวานไปไหน (ไปผาแดงครับ หลวงปู่ลี) วันนี้จะไปไหน ไปทุกแห่งที่กำหนดไว้ด้วยความเมตตาๆ เมื่อวานผาแดง ธรรมลี ได้เศรษฐกิจธรรมะนั้น ใครไม่รู้ง่ายๆ เศรษฐีธรรม รู้มานานแล้วนะ ตั้งแต่ห้วยทราย ตอนนั้นความเพียรเร่งหมุนจี รู้กันทันที ละ พุดทางดำเนินของจิตถึงไหนๆ รู้ทันทีๆ ขอให้ผู้ฟังรู้สูงกว่าเถอะผ่านไปตรงไหนรู้ทันทีๆ รู้กันอยู่ห้วยทรายท่านลี กำลังเร่งหมุนเลย

ถ้าหากว่าถึงชั้นที่จะออกแล้วไม่อยู่นะ ก็เลยถึงชั้นที่อยู่ไม่ออก ไล่ไปวัดไปวาไม่ไ้อย เหมือนไล่เข้าฟืนเข้าไฟ มันร้อน ไล่ลงเหวลงบ่อเร็วปั๊บเลย ไล่เข้าวัดเข้าวาไม่ไป จิตผู้นี้เป็นอย่างนี้ เมื่อได้รับการอบรมจิตเข้าชั้นที่หมุนตัวแล้วเอาแล้วที่นี้หมุนสู่ธรรม ไม่ถอย หมุนทั้งวันทั้งคืนจนไม่ได้นอน มันเป็นชั้นๆ ของจิตของธรรม ชั้นของกิเลส กิเลสหยาบขนาดไหนซีเกียด แม้ที่สุดไปวัดไปวาทำบุญให้ทานก็ไม่อยากทำ ซีเกียดหมด ชั้นมันหนา ให้เข้าพุงเจ้าของเท่านั้นดี แบ่งให้ทานใครไม่ได้ นี่ชั้นมันเห็นแก่ตัวมาก กิเลสหนา ชั้นมากๆ เข้าไปทั้งกินทั้งทานทั้งอะไรเข้าไปๆ สุดท้ายเลยไม่สนใจกับเรื่องกินเรื่องอะไร มีเท่าไรโปะเลย เป็นอย่างนั้น

จิตเวลาก้าวเข้าสู่ทางด้านภาวาเหมือนกัน เวลาล้มลุกคลุกคลานมันก็เอากันอยู่นั้นละ แต่เวลาก้าวออกแล้วก็คือออกๆ พอออกเต็มที่แล้วจนกระทั่งนอนไม่หลับ กลางคืนนอนไม่หลับ กลางวันยังจะไม่หลับอีก มันหมุนของมันเพื่อออกๆ เวลามันหมุนได้ที่ของมันที่จะออกแล้วไม่อยู่ อยากรู้ก็ไม่อยู่ เป็นอย่างนั้นนะ จิตนี้ฟุ้งๆ คือมันเห็นช่องทางเหมือนว่าพระนิพพานอยู่ชั่วเอี่ยมๆๆ นั้นละจับผิดจับถูก จะเป็นจะตายไม่รู้ละ ถ้าถึงขั้นนั้นแล้วเหมือนว่าพระนิพพานอยู่ชั่วเอี่ยมนั้นแหละ หมุนตัวเลย คนหนานรอกอยู่ชั่วเอี่ยมๆ พวกลูกศิษย์หลวงตาบวนี้พวกนรอกอยู่ชั่วเอี่ยม นิพพานไม่เอามันเป็นเพราะอาจารย์พาซีเกียดทำ

การพูดอย่างนี้พูดตามเรื่องของจิตที่ดำเนินมาแล้วนะ พอถึงขั้นมันได้หลักได้เกณฑ์แล้วหมุนตลอด ไม่อยู่ จะเป็นจะตายไม่อยู่ เหมือนวานิพพานอยู่ชั่วเอี่ยมๆ จับผิดจับถูก อย่างนั้นความเพียรไม่มีเวลา กลางวันกลางคืนนอนไม่หลับ มันหมุนของมัน นี่ละธรรมเมื่อมีกำลัง เมื่อมีกำลังแล้วเป็นอย่างนั้น ถ้ากิเลสมีกำลังแล้วไปที่ไหนเอาเสียเอาหมอนมัดติดหลังติดคอไปด้วย ไปเดินจงกรมก็ไปปูเสื่อไว้เอาหมอนไว้หน้าด้วย นี่มันชั้นหนึ่งนะ ถึงขั้นมันจะไปไม่อยู่

นี่ละกำลังของจิต กำลังของธรรม กำลังของกิเลส ต่างกันอย่างนี้ กำลังของธรรม
 เมื่อมีกำลังมากแล้วมันไม่หลับไม่นอนเหมือนกัน หมุนตลอดเลย ถ้ากิเลสแล้วมีแต่กิน
 ไม่อื่มนอนไม่อื่มนตลอด เป็นอย่างนั้น ชี้เกียจชี้คร้านอยู่นั้นหมดเลย คลั่งชี้เกียจอยู่นั้น
 คนคนเดียววนั้นแหละเวลาหมุนชักฟอกหลายหนพอได้ที่แล้วค่อยไปเอื่อยๆ แล้วก็ฟุ้ง
 เลย จึงสอนให้ฝึกจิต จิตเป็นของฝึกได้ ฝึกลงทางต่ำต่ำไปเรื่อยๆ ที่เคยชินต่อการทำ
 ความชั่วช้าลามกไม่ได้ทำอยู่ไม่ได้ พวกฉกฉกพวกขโมยไม่ได้ทำอยู่ไม่ได้ สร้างความดีก็
 เหมือนกัน ทางด้านจิตตภาวนาเมื่อถึงขั้นเข้าด้ายเข้าเข็มแล้วจะถอยไม่ได้เลย ฟุ้งๆ เลย
 เป็นอย่างนั้นละ

อันนี้เราผ่านมาหมดแล้ว อะไรผ่านมาแล้วก็พูดได้เต็มปาก พูดงูๆ ปลาๆ ผู้ฟัง
 ก็ไม่แน่ใจ เพราะเจ้าของไม่แน่ใจ ลูบคลำมาพูด ถ้าได้รู้จริงๆ อยู่ในจิตแล้วฟุ้งๆ เลย
 ไม่รอ ผู้ฟังก็ถึงใจ อย่างพ่อแม่ครูจารย์เทศน์นี้ โถ ๔ ชั่วโมง ไม่มีใครกระดิกพลิกแพลง
 ตัวเลย เหมือนหัวตอ ท่านจบแล้วเรายังคอยฟังอีก นั่นละธรรมะ ถ้าออกมาจากหัวใจ
 บริสุทธิ์แล้วล้วนๆ ฟุ้งออกมามีแต่ความบริสุทธิ์ ขึ้นใดก็ตามๆ เป็นอย่างนั้นละ เป็นอยู่
 กับการฝึกของเราละ อย่างไม่ถอยเรื่องฝึก ฝึกไปฝึกมากก็มีทางไปได้ ถ้าไม่ฝึกเลยยิ่ง
 หมอบยิ่งจมไปเลย ถ้าฝึกแล้วก็ค่อยคืบคลานไปได้ ต่อก็ฟุ้งๆ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ